

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 16.11.2018 v trestní věci odsouzeného I. A. D. narozeného trvale bytem t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici České Budějovice, o stížnosti státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 4PP 45/2018 -16 ze dne 16.10.2018,

takto:

Ke stížnosti státního zástupce se napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušuje a znovu se rozhoduje tak, že

podle § 331 odst. 1 tr. řádu a § 88 odst. 1 tr. zákoníku per analogiam se zamítá žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestů odnětí svobody uložených trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 31 T 114/2015-29 ze dne 16.10.2015 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 31 T 114/2015-69 ze dne 17.1.2017, trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 7T 24/2014-81 ze dne 11.12.2014 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 7T 24/2014-131 ze dne 11.5.2017, trestním příkazem Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 10T 96/2015-53 ze dne 17.7.2015 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 10T 96/2015-107 ze dne 24.4.2017 a rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 4T 66/2017-76 ze dne 14.6.2017.

Odůvodnění:

1. Okresní soud rozhodl shora označeným usnesením tak, že „podle § 331 odst. 1 tr. řádu a § 88 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku se odsouzený L. A. D. gen. uvedeny shora, podmíněně propouští z výkonu trestu odnětí svobody uloženého pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16.10.2015, č. j. 31T 114/2015-29, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 17.1.2017, č. j. 31T 114/2015-69, v trvání 260 dnů nepodmíněně se zařazením do věznice s dozorem, uloženého pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.12.2014, č. j. 7T 24/2014-81, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.5.2017, č. j. 7T 24/2014-131, v trvání 10 měsíců nepodmíněně se zařazením do věznice s dozorem, uloženého pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 17.7.2015, č. j. 10T 96/2015-53, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 24.4.2017, č. j. 10T 96/2015-107, v trvání 10 měsíců nepodmíněně se zařazením do věznice s dozorem a uloženého pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 14.6.2017, č. j. 4T 66/2017-76, v trvání 1 měsíc nepodmíněně se zařazením do věznice s dozorem.“ Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku stanovil zkušební dobu 3 (tři) roky, vyslovil za nad pachatelem dohled, stanovil povinnost odsouzeného, aby se v pravidelných intervalech dle dispozic Probační a mediační služby ČR (dále jen PMS) dostavil k příslušnému úředníkovi PMS, kde se podrobí orientační dechové zkoušce na případnou přítomnost alkoholu v organismu a současně bude dokládat potvrzení o zaměstnání, výdělků či jiném zdroji obživy.
2. Proti citovanému usnesení podal včas stížnost státní zástupce v neprospěch odsouzeného, již se domáhal zrušení napadeného usnesení a vrácení věci okresnímu soudu k novému projednání. V jejím odůvodnění uvedl následující námitky a argumenty:
„.....odsouzený L. A. D. byl dosud již celkem 10x odsouzen pro spáchání úmyslné trestné činnosti. V minulosti i vykonal nepodmíněné tresty odnětí svobody, přičemž on opakovaně i nadále páchal trestnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

činnost, za kterou byl i odsouzen k výkonu dalšího trestu odnětí svobody. V této souvislosti nelze mít za dostatečné a prokázané, že výkonu trestu odnětí svobody není u odsouzeného dále třeba a že je tak dána dostatečná záruka jeho nápravy a lze vyhovět jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. K osobě odsouzeného se zjišťuje, že on byl do výkonu trestu odnětí svobody i dodán orgány Policie ČR a následně za takové jednání, tj. nenastoupení trestu odnětí svobody byl i odsouzen k dalšímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

V minulosti byl odsouzený trestně postižen i pro spáchání trestné činnosti pod vlivem alkoholu, přičemž jeho vnitřní vztah k požívání alkoholu chápe podle svého vyjádření jako něco, co patří k výkonu jeho práce zedníka a také k zájmové činnosti šermíře, sám se přihlásit k tomu, že nebude požívat alkoholické nápoje, nechce, protože nechce vysvětlovat na veřejnosti, proč nepije.

Zároveň v minulosti ani odsouzenému L. A. D. uložený trest obecně prospěšných prací nebyl pro něj dostatečně výchovný, a musel mu být přeměněn na trest odnětí svobody.

Zároveň u odsouzeného je poměrně negativně hodnocena z minulosti jeho spolupráce s Probační a mediální službou ČR, a to i ve vztahu k požívání alkoholických nápojů.

Lze tak uzavřít, že u osoby odsouzeného, byl je kladně hodnocen ve výkonu trestu odnětí svobody, není dostatečně dáno jeho vnitřním přístupem to, že dosavadní výkon trestu odnětí svobody měl na něj takový výchovný vliv, aby mohl být z výkonu trestu podmíněně propuštěn. O tom svědčí u osoby odsouzeného opakované páchaní úmyslné trestné činnosti a tedy jeho negativní vztah k ukládaným trestům (10x záznam v trestním rejstříku), které by měly směřovat k jeho nápravě, nenastoupení jeho výkonu trestu odnětí svobody a jeho dodání do něj orgány Policie ČR, vztah k dalšímu požívání alkoholu v kontextu se spácháním trestné činnosti pod jeho vlivem.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal své polepšení a může od něj očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Není tak stanovena povinnost soudu vyhovět žádosti odsouzeného při splnění formálních podmínek.

V daném případě lze mít za to, že u odsouzeného tato podmínka splněna není a nelze s ohledem na jeho trestní minulost a jeho vnitřní vztah k ukládaným trestům za páchaní trestné činnosti a jeho vztah k požívání alkoholu mít za to, že u něj došlo k polepšení a že povede v budoucnu řádný život, kdy uložení kázeňských odměn samo o sobě podmíněně propuštění odsouzeného bez přihlídnutí k jeho osobě takové rozhodnutí neodůvodňuje. “

3. Krajský soud z podnětu stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo. Dospěl k závěru, že stížnost je důvodná a napadené usnesení nemůže obstát.
4. V řízení napadenému usnesení předcházejícím nebyly shledány vady, které by mohly být důvodem k jeho zrušení. Okresní soud postupoval v souladu s procesními předpisy, věc projednal ve veřejném zasedání za přítomnosti odsouzeného a k veřejnému zasedání si opatřil dostatek podkladů, aby mohl spolehlivě rozhodnout. Napadené usnesení nemohlo obstát z věcných důvodů.
5. Námitky a argumenty státního zástupce mají dostatečný podklad v opatřených důkazech a jsou logické. Krajský soud se s nimi v plném rozsahu ztotožnil. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřiměřeně akcentuje skutečnosti a okolnosti svědčící pro podmíněné propuštění, avšak na druhé straně nedoceňuje jiné, svědčící proti.
6. Nepominutelnou podmínkou podmíněného propuštění podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku (vedle prokázaného polepšení) je reálné očekávání, že odsouzený v budoucnu povede řádný život. Odsouzený byl v minulosti vícekrát odsouzen k trestu nespojenému bezprostředně s odnětím svobody (obecně prospěšné práce, podmíněné tresty odnětí svobody). S jednou výjimkou zrušení trestu v rámci uložení souhrnného trestu v jiné trestní věci a s jednou výjimkou aplikace amnestie

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

v další trestní věci) však nikdy nedostal podmínkám (znovu a znovu se dopouštěl úmyslné trestné činnosti) a vždy došlo k přeměně nebo nařízení výkonu trestu. Namítl-li státní zástupce, že uvedená nepominutelná podmínka není splněna resp., že nelze reálně očekávat, že odsouzený v budoucnu povede řádný život, jde o námitku zcela důvodnou. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl ohledně této podmínky ke stejnému závěru.

7. Státní zástupce nenamítl nedostatečnost dokazování, ani nedostatek zjištění potřebných pro rozhodnutí. Takovou nedostatečnost neshledal ani stížnostní soud. Nebylo tedy nutné po zrušení napadeného usnesení vracet věc okresnímu soudu s příkazem nového projednání a rozhodnutí. Opatřené podklady a z nich vyplývající skutečnosti umožňovaly stížnostnímu soudu rozhodnout přímo.
8. Na podkladě shora uvedených zjištění a úvah dospěl krajský soud k závěru, že ve věci nejsou splněny všechny zákonné podmínky pro podmíněné propuštění odsouzeného. Proto napadené rozhodnutí zrušil a sám žádost odsouzeného zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Českých Budějovicích dne 16.11.2018

JUDr. Stanislav Žížala v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

**Helena
Rubicková**

Digitálně podepsal
Helena Rubicková
Datum: 2018.12.17
08:24:59 +01'00'